

Full diocesà

15 de maig del 2016

p5 – Milers de participants en el Concurs Bíblic

p7 – Jornades Interdiocesanes de Catequesi

El Roser d'Igualada

El gran cronista del Roser ha estat, sens dubte, l'historiador Gabriel Castellà. El primer temple va ser aixecat a finals del segle XVI amb la força de la devoció al Roser arran de la victòria de Lepant i va ser, en els primers anys de la seva existència, escenari del fet central de la història d'Igualada, el prodigi de la suor de sang del Sant Crist, el 20 d'abril de 1590. El cronista també relata l'existència de la Confraria del Roser, en la qual han estat apuntats més de 20.000 igualadins al llarg de la seva trajectòria, el costum de «plantar el maig» amb festes juvenils al voltant d'un arbre (recentment recuperada), els rosaris de l'aurora, l'escolania que tingué i com, a principis del segle XIX, la capella fou utilitzada per a la vida conventual dels Caputxins. En 1819 la capella original fou substituïda per l'església actual, que, com sabem, es convertí en un magatzem d'objectes religiosos en la maltempada de 1936-1939.

El mateix Gabriel Castellà escriu les seves experiències personals: «El temple del Roser guarda per a mi tot un passat d'amables somnis i de dolces evocacions, sorgides en la meua joventut. És molt versemblant que les seves parets llises i impecables tinguin tants secrets d'ànimes inquietes per alguna ventada de la vida [...]. És per això que el temple del Roser, immutable com una roca en la immensitat de l'oceà, té als meus ulls els encants de les meves primeres il·lusions nobles i amagades...»

«El Pare us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat»

Pentecosta / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

(2,1-11)

Salm responsorial

Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra. (Salm 103)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

(1C 12,3b-7,12-13)

Seqüència

Veniu, oh Sant Esperit / des del cel al nostre pit / amb un raig de llum divina. / Pare dels pobres, veniu, / deu-nos els dons que teniu, / oh Sol que el cor il·lumina. Vós sou el consolador, / de l'ànima Habitador, / i dolcíssim refrigeri. En els treballs sou confort, / en les penes sou conhort, / en la calor sou temperi. Oh divina Claredat, / visiteu la intimitat / del cor que ja us ansia. Res tindrà l'home si vós / no li deu vostre socors / divinal, qué bé li sia. Tot el que no és net renteu; / tot el que ja és sec regueu; / cureu tota malaltia. Tot l'indòmit endolciu; / tot el fred encalentiu; / regiu el qui s'esgarria. Deu als fidels confiats / dels vostres dons esperats / la sacrosanta Setena. El mèrit de la virtut, / el camí de la salut, / la joia immortal i plena.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. » Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.»

(14,15-16.23b-26)

«Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant»

Agenda

Lit. hores: Setmana III

16 dilluns

— Sant Ubald, bisbe, (1084-1160)
Jaume 3,13-18 / Salm 18 /
Marc 9,14-29

17 dimarts

— Sant Pasqual Bailón, religiós,
(1540-1592)
Jaume 4,1-10 / Salm 54 / Marc 9,30-37

18 dimecres

— Sant Joan I, papa i màrtir, (523-526)
— Sant Pròsper, bisbe, (s.VIII)
Jaume 4,3-17 / Salm 48 / Marc 9,38-40

19 dijous

— Jesucrist, gran sacerdot per sempre
— Sant Pere Celestí, papa, (1215-1296)
— Sant Francesc Coll, prevere,
(1812-1875)
Isaïes 52,13-53,12 / Salm 39 /
Lluc 22,14-20

20 divendres

— Sant Bernadí de Siena, (1380-1444)
— Sant Boi, màrtir, (s.III)
Jaume 5,9-12 / Salm 102 /
Marc 10,1-12

21 dissabte

— Santa Virgínia, verge
— Sant Cristòfor Magallanes
Jaume 5,13-20 / Salm 140 /
Marc 10,13-16

22 diumenge La Santíssima Trinitat / Cicle C

— Santa Joaquina Vedruna, religiosa,
(1783-1854)
— Santa Rita de Càssia
Proverbis 8,22-31 / Salm 8 /
Romans 5,1-5 / Joan 16,12-15

Babel i Jerusalem. Perspectiva kairològica

Josep Molist i Rifà, prev.

La particular forma narrativa de sant Lluc situa la irrupció de l'Esperit Sant sobre el col·legi apostòlic en el context de la festa jueva de Pentecosta. L'autor dels Actes ens fa sentir la força i ebullició d'una ciutat inundada de jueus pelegrins o habitants, vinguts de l'entorn geogràfic de Palestina. En la intenció de l'autor hi podem endevinar la voluntat de posar Jerusalem com a centre irradiador de l'Església naixent. I, tanmateix, hi podem entreveure una altra intenció: la de capgirar el relat bíblic de la Torre de Babel. La deconstrucció babèlica tindria el seu contrapunt en el relat dels fets apostòlics, completat per la reflexió paulina davant aquella tendenciosa afecció dels corintis per la glossolàlia. Perquè l'Esperit Sant és el qui fa possible unir i harmonitzar allò que és, humanament, culturalment i ètnicament distint i, a vegades, oposat i confús.

En llegir l'evangeli de Joan, ens adonem que l'alenació de l'Esperit Sant es produeix el mateix dia de Pasqua. L'aparent disfunció temporal entre la narració lucana i el relat joànic podria sorprendre la mentalitat empírica de lector, influït per l'historicisme contemporani. Naturalment, es tracta de relats teològics que, més enllà de la seva pretensió literàrio-narrativa, se sostenen en la consciència kairològica de l'Església. La potència divina de l'Esperit del Pare i del Fill ultrapassa el temps i l'espai de la narració.

La introducció de la seqüència de Pentecosta, atribuïda al papa Innocenci III, pren la forma piadosa de la invocació septiforme i no desdiu gens de la consciència litúrgica amb què l'Església prega, sigui amb la mateixa Paraula revelada de Déu, sigui amb els textos eucològics i poètics.

La imatge

Pentecosta. Retaule Major de Sant Pere (1520-28).

El fruit de la mort i de la resurrecció de Jesús és la donació del seu Esperit, que ens infon una vida nova, íntima, il·luminada per la fe i abranda per l'amor. És també una vida que crea comunitat: cada membre és ell mateix en la unitat d'un sol cos. És, encara, una vida esclatant que vol arribar a tothom: els qui escoltaren la predicació dels apòstols sentiren proclamar les grandeses del Déu en les seves pròpies llengües.

Que la Verge Maria us prepari per a rebre a Jesús

Visita pastoral al Ter-Collsabra (III) - Joan Casas Griera, prev.

Tavertet (Sant Cristòfol)

El dia 12 de desembre, al vespre i a les fosques, es féu la visita a Tavertet. Hi hagué reunió dels membres col·laboradors de la parròquia i la missa estacional. Amb el pessebre ja iniciat, tot estava molt ben endreçat. El senyor rector, Mn. Paul Badibanga, presentava el senyor bisbe. Homilia del tercer diumenge d'Advent, entorn de les tres preguntes fetes al Baptista: «Què hem de fer?» S'acabà amb un sopar comunitari a la rectoria.

La Gleva (Santa Maria)

El senyor rector, Mn. Carles Izquierdo, acompanyà tot el dia 19 de desembre el senyor bisbe anant a visitar malalts a domicili. A les set del vespre tingué lloc la missa estacional, molt ben cantada per la coral parroquial. El quart diumenge d'advent és el de la Verge Maria, que ens prepara per a rebre pietosament el Nadal. Quin lloc més escaient

per a enaltir Maria! Salutacions de la gent, reunió dels col·laboradors, signatures dels llibres de l'arxiu i cap a Vic.

Sant Pere de Torelló

Mn. Anselm arriba de celebrar la missa a Borgonyà. «Que la Verge Maria us prepari bé per a rebre Jesús que s'acosta», els digué el pastor diocesà. Un bon grup de fidels hi participà devotament. Salutacions i després els agraïments. Signatura dels llibres i comiat.

Santa Cecília de Voltregà

Amb la boira matinal de principis d'any, gairebé no es veia la carretera. A l'església ens esperava Mn. Carles Izquierdo, que serveix la parròquia des de la Gleva. La feligresia anà venint a la missa estacional. Evangeli de l'Encarnació de Jn 1,1-18: «El Verb es va fer carn.» Homilia de perfum nadalenc.

Any Sant de la Misericòrdia: guanya el Jubileu a la Catedral de Vic

Horari diari de confessions: matí de 10 a 12, tarda de 5 a 7.

Per una renovada pastoral familiar en un món divers

«Amoris laetitia»- Síntesi de Ràdio Vaticana (III)

La fecunditat de l'amor

El capítol cinquè està tot concentrat sobre la fecunditat i la generativitat de l'amor. Es parla de manera espiritual i psicològicament profunda del fet de rebre una vida nova, de l'espera pròpia de l'embaràs, de l'amor de mare i de pare. Però també de la fecunditat ampliada, de l'adopció, de l'acceptació de la contribució de les famílies per a promoure la cultura de la trobada, de la vida de la família en sentit ampli, amb la presència d'oncles, cosins, parents de parents, amics. *Amoris laetitia* no pren en consideració la família mononuclear, perquè és ben conscient de la família com a àmplia xarxa de relacions. La mateixa mística del sagrament del matrimoni té un profund caràcter social. I a l'intern d'aquesta dimensió el Papa subratlla en particular tant el rol específic de la relació entre joves i ancians com la relació entre germans i germanes com a pràctica de creixement en relació amb els altres.

Les diferents situacions en què es troba la família

En el sisè capítol el Papa afronta algunes vies pastorals que orienten per a construir famílies sòlides i fecundes segons el pla de Déu. En aquesta part l'exhortació fa un llarg recurs a les relacions conclusives dels dos Sínodes i a les catequesis del papa Francesc i de Joan Pau II. Es confirma que les famílies són subjecte i no solament objecte d'evangelització. El Sant Pare assenyala que als ministres ordenats els sol faltar formació adequada per a tractar els complexos problemes actuals de les famílies. Si, d'una banda, és neces-

sari millorar la formació psico-afectiva dels seminaristes i involucrar més les famílies en la formació al ministeri, per una altra pot ser útil també l'experiència de la llarga tradició oriental dels sacerdots casats.

Després el Pontífex afronta el tema de guiar els nuvis en el camí de la preparació al matrimoni, d'acompanyar els esposos en els primers anys de vida matrimonial (incloent-hi el tema de la paternitat responsable), però també en algunes situacions complexes i en particular en les crisis, sabent que cada crisi amaga una bona notícia que cal saber escoltar afinant l'oïda del cor. S'analitzen algunes causes de crisis, entre elles una maduració afectiva retardada.

Entre altres coses, es parla també de l'acompanyament de les persones abandonades, separades i divorciades i se subratlla la importància de la recent reforma dels procediments per al reconeixement dels casos de nul·litat matrimonial. Es posa en relleu el sofriment dels fills en les situacions de conflicte i es conclou: el divorci és un mal, i és molt preocupant el creixement del nombre de divorcis. Per això, sens dubte, la nostra tasca pastoral més important pel que fa a les famílies és enfortir l'amor i ajudar a guarir les ferides, de manera que puguem prevenir l'avanç d'aquest drama de la nostra època.

Es toquen després les situacions de matrimonis mixtos i d'aquells amb disparitat de culte, i les situacions de les famílies que tenen membres homosexuals.

Notícies de catequesi

Delegacions de Catequesi

Jornades Interdiocesanes de Catequesi

Al Seminari de Barcelona, 30 de juny i 1 de juliol, amb el tema «La confirmació en el procés d'iniciació cristiana dels infants i adolescents».

El primer dia de les Jornades, 30 de juny, tindrà lloc la presentació oficial del nou catecisme *Testimonis del Senyor* i els seus materials a càrrec dels bisbes de la Tarraconense. Recordem que aquest catecisme és el que ve després de *Jesús és el Senyor* i ha estat elaborat per encàrrec dels bisbes per a una primera síntesi en la fe i de cara a la completar la iniciació cristiana. Més informació a les respectives Delegacions de Catequesi de Vic i de Solsona.

Les Fitxes Youcat

Les *Fitxes Youcat* són un projecte re-

alitzat per la Delegació de Joventut de Barcelona amb el suport del SIC. Ha estat elaborat per un grup de joves cristians i és un material adequat per als joves d'avui, a partir del *Youcat*. Les fitxes volen facilitar-ne el treball en grups de joves, catequesi de confirmació o classes de religió a l'escola.

Les *Fitxes Youcat* consten de 25 fitxes que tracten temes tan diversos com: l'origen de l'univers i de la vida, raons per a creure o no creure, la història de la redempció, el misteri de la Santíssima Trinitat, la Mare de Déu, l'Esperit Sant, ecumenisme i diàleg interreligiós, la comunió dels sants, judici final i resurrecció dels morts...

És un material catequètic, editat per Claret, que no substitueix cap catecisme.

El llibre

«Amoris laetitia» en català

Papa Francesc

El sant pare Francesc va fer pública el dia 8 d'abril la seva exhortació postsinodal *L'alegria de l'amor*, que va enviar als bisbes i a tot el poble de Déu, amb unes paraules que l'acompanyen on diu que, invocant la protecció de la Sagrada Família de Natzaret, tramet la seva exhortació pel bé de totes les famílies i de totes les persones. Ha estat editada en català per Claret.

Hi ha en les seves pàgines una mirada oberta, profundament positiva, que es nodreix, no d'abstraccions o projeccions ideals, sinó d'una atenció pastoral a la realitat. El document és una lectura densa de suggeriments espirituals i de saviesa pràctica, útil a cada parella humana o a persones que desitgen construir una família. Es veu, sobretot, que és fruit d'una experiència concreta amb persones que saben per experiència què és la família i el viure junts per molts anys. L'exhortació parla de fet el llenguatge de l'experiència.

YOUCAT

QUÈ FAIG AQUÍ?
El sentit de la vida humana

1 Per començar

Entra a Internet i mira aquest vídeo:
Hannah y sus hermanas
"Yo me voy a morir, tu te vas a morir..."
http://www.youtube.com/watch?v=o8VL2g_LRik6&feature=related

El famós director de cine Woody Allen ens presenta en clau d'humor l'angoixa existencial que en algun moment o altre de la vida ens agafa a tots: si hem de morir un dia o altre, quin sentit té aquesta vida? Per a què viure si potser avui no moro, però sí demà, o d'aquí uns mesos, o uns anys...? Alguna vegada t'has fet aquesta pregunta? Si no, avui pot ser un bon dia.

2 Algunes respostes...

FITXA [1] | QUÈ FAIG JO AQUÍ?

Naixeran rius d'aigua viva de l'interior del qui creu en mi (Jn 7,38)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Per què Déu no és present en el cor de molts dels nostres contemporanis? Quina és la imatge de Déu que molts rebutgen? Si mirem més a prop, ens adonem que hi ha una imatge pre-definida i distorsionada de Déu. Ell és quasi com un enemic de tota festa, de tota alegria, de tot plaer; és com si Déu fos l'enemic de l'home. En el fons del cor de molts homes hi ha una por a dir aquelles paraules del pare nostre: «Faci's la vostra voluntat», perquè qui pronuncia aquestes paraules és com si es resignés preparant-se per al pitjor. ¿Qui ens pot convèncer en el més íntim del nostre cor de la bondat, de l'amor de Déu a favor nostre?

L'Esperit Sant és el qui ens revela el Pare misericordiós. L'obra essencial de l'Esperit és canviar en el cor dels homes la imatge que tenim de Déu després del pecat. El pecat original ha deixat en el nostre cor la desconfiança respecte a Déu. Sols la gràcia de Déu, en concret, l'Esperit Sant en els nostres cors, és qui refà la confiança que el pecat va introduir en el cor de l'home. *Tots els qui són guiats per l'Esperit de Déu són fills de Déu* (Rm 8,14). Els qui es deixen portar per l'Esperit són els qui viuen en el seu cor la profunda experiència d'abandonar-se en mans de Déu, sabent que la seva voluntat sobre nosaltres és sempre un disegni d'amor.

La primera acció que fa l'Esperit Sant en nosaltres quan ve al nostre cor i el deixem parlar i actuar és fer-nos descobrir Déu com un aliat, un amic, com aquell que ens estima tant *que no va plànyer el seu propi fill, sinó que el lliurà per tots nosaltres* (Rm 8,32). I a l'instant brolla en el cor el sentiment de fills que ens fa cridar amb tota confiança: *Abba, Pare!* (Rm 8,15).

D'aquesta manera comprenem aquelles paraules del profeta Isaïes que Jesús es va aplicar a ell mateix: *L'Esperit del Senyor és sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat... a proclamar l'any de gràcia del Senyor* (Lc 4,18.19). Gràcies a la unció de l'Esperit, Jesús predicava la bona nova curant i consolant. I és pel mateix Esperit que ens arriba la misericòrdia infinita de Déu. Jesús, amb el seu cor traspassat, és la font de la misericòrdia de Déu. Jesús ens ha aconseguit, amb el seu misteri pasqual, el gran do del Pare pel seu Fill a favor nostre, l'Esperit Sant. La misericòrdia divina és font incessant en el cor del qui creu en Jesús per l'Esperit que ens ha estat donat: *Jesús es posà dret i cridà: «Si algú té set, que vingui a mi i que begui. Com diu l'Escriptura, naixeran rius d'aigua viva de l'interior del qui creu en mi»* (Jn 7,37-38).

